

Galeria PAUzy

Franciszek Bunsch (1926) – grafik i malarz, przedstawiciel krakowskiej szkoły grafiki warsztatowej, specjalizuje się w metaforycznej wizji rzeczywistości. Profesor krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Podczas okupacji niemieckiej uczył się w Kunstgewerbeschule w Krakowie. Zaraz po wojnie studiował malarstwo u prof. E. Eibischa i grafikę pod kierunkiem profesorów A. Jurkiewicza, L. Gardowskiego i K. Szrednickiego w ASP w Krakowie 1945–1949, następnie odbył staż w Akademii Výtvarných Umění w Pradze 1949–1951. Dyplom uzyskał w roku 1955.

Przez ponad 30. lat prowadził pracownię drzeworytu w krakowskiej ASP, w roku 1990 otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Na uczelni pełnił różne funkcje programowe i organizacyjne, w tym dwukrotnie funkcję prorektora w latach 1972–1975 i 1984–1987.

Od roku 1951 bierze udział w wystawach ogólnopolskich, regionalnych oraz w wystawach grafiki polskiej na świecie. Pokazał ponad 30 wystaw indywidualnych w Polsce i za granicą, stając się jednym z cenionych reprezentantów nurtu metaforycznego grafiki warsztatowej, wykonywanej w tradycyjnych technikach. Punktem wyjścia dla jego twórczości graficznej bywały często dzieła i motywy literackie, jednak swobodna inspiracja prowadziła do przedstawienia własnej, onirycznej wizji, w której można dostrzec nawiązanie do surrealizmu.

Zajmował się również ilustracją książkową oraz opracowaniem graficznym wydawnictw. W latach 1960–1980 zaprojektował serie kart do gry, które następnie weszły do kanonu polskich wzorów kart. Uprawia jednocześnie sztukę ekslibrisu, realizuje również unikatowe książki autorskie. Jest ponadto autorem publikacji o charakterze teoretycznym i podręcznikowym.

Jego prace znajdują się w wielu muzeach, a także w kolekcjach prywatnych polskich i zagranicznych. Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia, a w roku 1993 za wybitne zasługi dla kultury polskiej został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Monument, 1991 (akwaforta) własność Autora